

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.311/2023/8.
A felperes:	felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (eljáró kamarai jogtanácsos: felperesi képviselő) (felperesi képviselő címe.)
Az alperes:	alperes (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (11. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Pécsi Törvényszék 10.K.701.154/2022/8. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. augusztus 1. napjától 2022. július 31. napjáig tartó időszakban a hivatásos állomány tagjaként a szolgálati hely állományában körzeti megbízotti beosztásban

teljesített szolgálatot. A működési körzete (szolgálatelljesítési helye) település 1 (Felső és Alsó), település 2 település 3 település 4, település 5 településekre, a körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB Csoport) működési körzete további 32 településre terjedt ki.

[2] A felperes a perbeli időszakban rendszeresen látott el – ellentételezés nélkül – a saját körzeti megbízotti és a KMB Csoport működési körzetén kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb (TIK küldések, elővezetés, átkísérés, kísérorri feladatok, migrációs ellenőrzés, közlekedésrendészeti feladatok, közlekedési akció, rendezvénybiztosítás) feladatokat; az emiatt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította

A felperes keresete és az alperes védirata

[3] A felperes a módosított keresetében – a perbeli időszakból 35 hónapra – 1.014.580 forint megbízási díj, és annak 2021. február 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.), valamint a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) egyes rendelkezéseire alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, arra hivatkozással, hogy több – a szolgálatelljesítési idejének jelentős részét kitevő – beosztás feladatait látta el.

[4] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját ésösszepszerűségét is vitatva.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest a módosított kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 1.014.580 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében, a KMB Szabályzat 2., 3/d., 15., 21., 37. és 72/c. pontjaiban foglaltakra alapította. Megállapította, hogy a perbeli időszakban a felperes – részben a saját, részben a KMB Csoport működési körzetén kívül – a beosztásába nem tartozó feladatokat rendszeresen, tartósan és visszatérő jelleggel ellátta. Rámutatott, hogy az alperes csekély számban vitatta a felperes kimutatásában szereplő többlettevékenységeket, és kiemelte, hogy az alperesi nyilvántartás adattartalma hiányos. Rögzítette, hogy a KMB Csoport létrehozása a felperes eredeti működési körzetének megváltoztatását, a KMB Csoport működési körzetére történő kibővülését nem eredményezheti. Az alperes nem igazolta, hogy a felperes által megjelölt szolgálatok ellátása

a KMB Szabályzat 21. pontjában foglaltaknak megfelelt; a felperest a körzeti megbízotti feladatainak ellátása alól nem mentesítette, az általa elvégzett feladatok többletfeladatnak minősülnek. Amennyiben a hivatásos állomány tagja a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat a saját beosztása alóli mentesítés nélkül ellát, a Hszt. 71. § (5) bekezdés szerinti megbízási díjra jogosult (Kfv.III.45.033/2022/6., Kfv.VII.45.115/2022/4., Kfv.VII.45.078/2022/4., Kfv.VII.45.077/2022/4.). A munkáltató a ténylegesen ellátandó feladatokat csak az adott beosztáson belül határozhatja meg, jogellenes az olyan gyakorlat, amelynek során egy másik munkakör feladatainak átmeneti vagy tartós ellátását a munkakör részének tekinti. Hangsúlyozta, hogy a pótszabadság és a Hszt. 71. § (5) bekezdésén alapuló megbízási díj nem egymást kizáró igények. Megítélése szerint a többletfeladatok mennyisége alapján a rendszeresség és a visszatérő jelleg a különleges jogrend és a fokozott ellenőrzés időszakában is megállapítható volt, az ellátott többletfeladatok a felperes megbízási díjra való jogosultságát a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megalapozzák. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-ei hatályú módosításának az ügyre való kihatását nem vizsgálta, mert a felperes 2022. augusztus hónap vonatkozásában megbízási díjat nem kért. A felperes saját beosztásához tartozó feladatai – a többletfeladatok miatt – szükségképpen háttérbe szorultak, amelyet az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-os mértékével talált arányban állónak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatása mellett elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan és harmadlagosan – a különleges jogrendi időszak kérdésében elfoglalt másodfokú bírósági álláspont függvényében – a megbízási díj 50 %-ra történő mérséklését kérte. Végül 2020. június-július, október-december, 2021. január-április, június, december és 2022. február hónapokra a kereset elutasítását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (5) bekezdésében, 102. §-ában, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (IV. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (6) bekezdésében, a KMB Szabályzat 15., 21., 62. és 77. pontjaiban, 1. számú mellékletében, valamint a Kúria Kf.VII.45.115/2022/4. számú ítéletében foglaltakat sérti. Érvelése szerint a felperest a teljes perbeli időszakban csak eseti jelleggel vonták el a működési körzetéből, ezért nem volt a megbízási díjra való jogosultságot megalapozó, napi rendszerességgel végzett többletfeladat ellátása. A 2021. január-február hónapokat illetően arra hivatkozott, hogy a felperest egyáltalán nem vonták el a működési körzetéből, mert a megjelölt feladatvégzés nem volt visszaigazolható, a covid ellenőrzésekért külön ellentételezés járt, az eligazítás szolgálati kötelezettség, a küldés (intézkedés) végrehajtása körzeti megbízotti feladat, amelynek érdekében a körzeti megbízott eseti jelleggel a működési körzetéből elvonható. A fellebbezésben külön megjelölt további hónapok kapcsán véleménye szerint egy-egy feladat működési körzeten kívüli végrehajtása volt csak igazolható: a már felsoroltakon kívül az elővezetés, a mélységi és migrációs ellenőrzés, a közlekedési és bűnügyi akció, rendezvénybiztosítás sem tekinthető többlettevékenységnek, ezek körzeti megbízott feladatok, a lövészet, orvosi vizsgálat, csapatszolgálat ugyancsak szolgálati kötelezettség, a határszolgálatra átrendelés alapján került sor. Fenntartotta azt a meggyőződését, hogy a különleges jogrendi időszakot és a fokozott ellenőrzéseket illetően a felperest megbízási díj nem illeti meg. Nem értett egyet az elsőfokú bíróság KMB Csoport létrehozásával kapcsolatos érvelésével. Hangsúlyozta, hogy a felperes által végzett egyéb feladatokat lefedő beosztások az eredeti beosztásához képest – illetményben is – alacsonyabb besorolásúak, e

feladatok ellátása a felperes részéről többlettudást nem igényelt, többletterheléssel nem járt. A megbízási díjat érintő körülmények mérlegelésénél az elsőfokú bíróság téves következtetésre jutott.

[7] Az alperes fellebbezési ellenkérelemre benyújtott beadványában – a megbízási díjat érintően – a KMB Szabályzat egyes rendelkezéseire (26., 50-51., 54., 58. 62., 64. pontok) és az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás 46/A. pontjára utalással felsorolta, hogy a felperes által végzett többletfeladatok miért tekinthetők körzeti megbízotti feladatnak. Átkísérésre egy alkalommal került sor, számos hónapban csupán havi két-három alkalommal végzett körzetén kívüli feladatot vagy eseti jelleggel csupán egy-egy feladat végrehajtása történt körzeten kívül.

[8] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. Álláspontja szerint a perbeli időszakból egyes hónapok kiragadása nem lehetséges, azt tendenciaszerűen kell vizsgálni. A körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, e szolgálatra a működési körzetén kívül, a KMB Csoport működési területén sem vehető igénybe.

A KMB Csoport létrehozásával kapcsolatos alperesi érvelést a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére utalással alaptalannak tartotta. Nézete szerint a munkáltató a munkaköri feladatokat csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg; a közterületi szolgálat a járőrszolgálatnak nem feleltethető meg, azzal nem feltétlenül azonos. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok egymástól elválnak, e két beosztás feladatait normális esetben azonos illetékességi területen párhuzamosan hajtják végre. Nem fogadta el a különleges jogrendi időszakokkal és a fokozott ellenőrzésekkel összefüggő alperesi álláspontot. Hangsúlyozta, hogy több különböző típusú feladatot látott el, amelyek széles szaktudást igényelnek, a többletfeladatok időben is jelentős terjedelműek voltak. Az átkísérési feladatokat illetően a KMB Szabályzat 25. pontjára hivatkozott, amely szerint az a körzeti megbízott számára tiltott tevékenység. A jelenlegi ár- és értékviszonyok alapján a havi bruttó 19.325 forintban meghatározott megbízási díj jelentős többletfeladat kompenzálására nem alkalmas.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[9] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen

kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival a másodfokú bíróság egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[11] Az alperes a fellebbezésében jogalapjában és összecszerűségében is vitatta az elsőfokú ítéletet. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának, a mérlegelési szempontok tekintetében a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésének megsértésére hivatkozással azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság ezen jogszabályi rendelkezések téves értelmezésével állapította meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát. A felperes ugyan nem jelölte meg pontosan, hogy fellebbezésének az általa a perbeli időszakból kiemelt egyes hónapokkal kapcsolatos – tartalmilag a kereset részbeni elutasítását célzó – részét csak a másodlagos-harmadlagos kérelmei után vagy az elsődleges, ugyancsak a jogalapot támadó kérelemmel összefüggő kérelemként kéri-e elbírálni, a másodfokú bíróság, mivel ez is a kereset jogalapját érintő érvelést tartalmazott, a jogalap körében vizsgálta.

[12] Az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a működési körzetén és a KMB Csoport működési körzetén kívül ellátott és/vagy a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó feladatokat hangsúlyozta.

[13] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként átmenetileg megbízható. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére vagy a beosztásába tartozó feladatok működési körzeten kívüli ellátására utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát.

Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult (Hszt. 71. § (5) bekezdés).

[14] Az alperes nem csak a teljes perbeli időszakra vonatkozóan tekintette alyptalannak a felperes keresetét, de egyes – a fellebbezésében részletezett – hónapok kapcsán kifejezetten úgy érvelt, hogy vagy nem történt elvonás a körzeti megbízotti működési körzetből vagy az elvonás pusztán eseti jellegű volt, egy-két feladat végrehajtását jelentette. A vita tárgyát ezért egyrészt az képezte, hogy a megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében a felperes jogosulttá vált-e a megbízási díjra. Amennyiben ugyanis a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapoz meg. Másrészt viszont a megbízási díjra való jogosultság nem csak ezen az alapon, de akkor is fennáll, ha a felperest

ugyan a szolgálati beosztásához tartozó feladattal bízták meg, de azt visszatérő jelleggel nem a saját működési körzetében, hanem azon kívül kellett ellátnia.

[15] Az ítéltábla előjáróban rámutat, hogy a KMB Csoport létrehozása a KMB Szabályzat 3. d) és 15. pontjaiban foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB Csoport működési körzetével kibővülne. A körzeti megbízotti csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, melynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte és álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván.

[16] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett járőrszolgálati és a KMB Szabályzat 25. pontjának hatálya alá eső feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, a felperes kinevezés szerinti beosztásához nem tartoztak, a KMB Szabályzat 25. pontja szerinti tevékenységek a körzeti megbízott számára kifejezetten tiltottak. Az alperes helytállóan hivatkozott ugyan arra, hogy a KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható, azonban nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a 21-22. pontokban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. A munkáltató esetenként valóban utasíthatja a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[17] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelembe vett jogszabályi rendelkezések és egyéb norma (KMB Szabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal egyetértett.

A törvényszék ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőri feladatokat a körzeti megbízotti és a KMB Csoport működési körén kívül nem eseti, hanem – a perbeli időszak egészére vetítve – rendszeresen, visszatérően végezte, amelyre a KMB Szabályzat 2. pont b) - c) alpontjai jogalapot nem adtak, mivel azok nem a felperes kinevezés szerinti beosztáshoz tartoztak. A Kúria következetes – e perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati

viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3., Mfv.I.10.751/2016/4.).

[18] Az alperes alaptalanul érvelt azzal, hogy a felperes a járőrszolgálati feladatok teljesítésével a munkakörébe tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perrel érintett időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett járőri feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult.

[19] Ami a nem visszaigazolható feladatellátást illeti, az nem eshet a felperes terhére. Az alperesi munkáltató kötelezettsége, hogy a felperes szolgálatteljesítésére vonatkozó adatokat nyilvántartsa, a nyilvántartásban szereplő információk helyességét és megbízhatóságát garantálja. A Kp. 79. § (2) bekezdés a) és b) pontjaiból az a következtetés vonható le, hogy a felperes állításával szemben a bizonyítási kötelezettség az alperest terhelte, amely kötelezettségének azonban nem tett eleget. Az alperes által körzeti megbízotti feladatoknak tekintett feladatok esetében (elővezetés, covid, mélységi és migrációs ellenőrzés, közlekedési akció, rendezvénybiztosítás) megállapította az ítéltábla, hogy bár ezeket a KMB Szabályzat (50-51., 54., 58. és 65. pontok) valóban körzeti megbízotti feladatként tételezi, de e rendészeti feladatokat a körzeti megbízottnak elsősorban a saját működési körzetében kell ellátnia. Arra a KMB Szabályzat nem ad lehetőséget, hogy a felperest – megfelelő ellentételezés nélkül – rendszeresen ilyen típusú tevékenységek végrehajtásával bízzák meg a működési körzetén kívül, ahogyan az a perbeli esetben is történt. Nem tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor a keresethez csatolt kimutatás szerint (F/5. melléklet) a felsorolt feladatokat – körzeten kívüli elvégzésük okán – olyan többlettevékenységnek minősítette, amely megalapozza a felperes megbízási díj iránti igényét. Egyetértett az ítéltábla a covid ellenőrzésekhez kapcsolódó pótszabadság körében kifejtett elsőfokú ítéleti indokolással is. A pótszabadság és a megbízási díj egymást nem kizáró követelések, mert azon túl, hogy a felperest a covid ellenőrzések miatt többletfeladat végzés terhelte, e feladatokat nem a saját működési körzetében, hanem azon kívül kellett – az egyéb körzeti megbízotti feladatai mellett – teljesítenie. E további tényállási elem miatt a felperes a covid ellenőrzések végrehajtásért járó szabadnapokon túl megbízási díjra is megalapozottan tartott igényt.

[20] A másodfokú bíróság feladata az elsőfokú bíróság ítéletének jogszerűségéről állást foglalni – a 100. § (2) bekezdése b) pontja alapján – azon jogszabályi rendelkezések keretei között, amelyeket a fellebbező fél a fellebbezésében megjelöl és amelyek megsértést megalapozó jellegét részletesen kifejti.

A lövészet, orvosi vizsgált, eligazítás, csapatszolgálat kérdésében az alperes a Hszt. 102. §-ára és arra hivatkozott, hogy mindezek a felperes közszolgálati jogviszonyából fakadó olyan szolgálati kötelezettségei, amelyeket külön ellentételezés nélkül teljesíteni köteles. A Hszt. 102. §-a öt bekezdésből, (1) bekezdése kilenc pontból áll. A másodfokú bíróság vizsgálatának keretein túlmutat, hogy az alperes a fellebbezését a Hszt. 102. §-a mely bekezdésére vagy mely pontjára kívánta alapítani. Az alperes által megjelölt konkrét jogszabálysértés hiányában az ítéltábla e hivatkozás érdemi vizsgálatába nem bocsátkozhatott.

[21] A határszolgálatok tekintetében az alperes bizonyította, hogy azokra átrendelés alapján került sor (7. sorszámú beadvány melléklete). A felperes által csatolt tevékenységkimutatás szerint ugyanakkor az átrendeléssel érintett hónapokban a felperes más többlettevékenységeket is végzett a saját működési körzetén kívül, ezért a másodfokú bíróság nem látott arra lehetőséget, hogy e körben az elsőfokú ítéletet megváltoztassa.

[22] Az ítéltábla osztotta a felperes azon érvelését, miszerint a KMB Szabályzat 21. pontja csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. Tekintettel arra, hogy a perbeli időszakban a felperest rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzeten kívül járőri és egyéb feladatokra, e tevékenysége a különleges jogrend és a fokozott ellenőrzés időszakában is megbízási díjra jogosította. Azt pedig az alperes nem bizonyította, hogy a küldésekre csak különösen indokolt, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés (az élet, testi épség, vagyonbiztonság veszélyeztetése) foganatosítása érdekében került sor [KMB Szabályzat 21 pont d) alpont].

[23] Az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, egyrészt a beosztásába nem tartozó, másrészt a beosztásába eső, de körzeten kívüli többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták.

[24] A többletfeladattal járó többletterhelés, illetve többletfelelősség vizsgálata a megbízási díj összegének meghatározása körében képezheti vizsgálat tárgyát. Az alperes fellebbezésében a mérlegelési szempontok tekintetében a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésének sérelmét kifogásolva arra is hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság által – a rendvédelmi illetményalap 75%-ában – meghatározott mérték az eseti jelleggel elvégzett egyéb feladatra figyelemmel eltúlzott, hiszen az alacsonyabb beosztáshoz tartozó feladatok a felperes számára többletterhet nem jelentettek, szélesebb szaktudást nem igényeltek. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében

eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással kellett volna bemutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. A többletfeladat-ellátás eseti vagy rendszeres jellege nem az összecszerűség, hanem a jogalap körében értékelendő, és az a fentebb kifejtettek szerint rendszeresnek minősült.

Az e körben megjelölt további érve, miszerint az alacsonyabb beosztásokhoz tartozó többletfeladatok ellátása megbízási díjra nem jogosít, ugyancsak nem foghatott helyt, mivel a jogalkotó nem többletteher, hanem többletfeladat-ellátás esetére biztosította a megbízási díj megfizetését, azaz e juttatásra beosztástól és besorolástól függetlenül jogosulttá válik az, aki a beosztásába nem tartozó többletfeladatot ellátja. Nincs tehát olyan törvényi kikötés, amely szerint megbízási díj kizárólag a magasabb beosztáshoz tartozó feladatok ellátása esetén jár.

[25] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[26] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[27] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[28] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[29] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. november 29.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Koós Szabolcs s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró